

[Alfred Jensen.]

lig fra socialdemokratiets side var sat ind på det, måtte man kunne være nået frem til en løsning på dette område.

Jeg kan heller ikke se, at man har berørt spørgsmålet om skattelettelse i almindelighed for de små indkomsters vedkommende. Jeg tvivler på, at man har villet tage denne side af sagen op, selv om enhver, der sidder her i salen jo godt ved, hvor vanskeligt det er for det store flertal af menneskene at klare de daglige udgifter og betale de skatter, der pålignes efter den lov, vi nu er i færd med at behandle. Det forekommer mig, at dette spørgsmål ikke fortsat kan skydes ud under henvisning til, at der en dag kommer en skatte-reform, hvori man går bort fra den nuværende form for beskatning af små indkomster. Det kan være meget frydefuldt at høre om sådanne planer, og det kan være meget rart at se, at der tales og arbejdes herfor, men det er jo nu, vi har brug for ændringen, og spørgsmålet om ændringer bliver mere alvorligt år for år, eftersom man lader progressionen i skatteskalaen blive stående, efterhånden som indtægternes købekraft forringes og almindelige arbejdere kryber op ad skatteskalaens forskellige trin og kommer til at betale langt mere i skat, end rimeligt er, og mere end man nogen sinde havde regnet med at arbejdere skulle komme til at betale.

Jeg har rejst ikke alene spørgsmålet om at få børnefradragsbeløbene ajourført, men også at få fradragsbeløbene for forsørgere og ikke-forsørgere med små indkomster ajourført. Det har man afvist, og det bliver man ved med, indtil man en skønne dag laver om på skatteskalaen, hvorefter det ikke længere bliver aktuelt med disse fradragsbeløb. Resultatet er blevet, at gennemsnitsarbejderen med mellemindkomsten det ene år efter det andet kommer til at betale mere og mere i skat. I fjor måtte pristalsfamilien efter det budget, der opstilles, betale 130 kr. mere i skat end året forud. Det er naturligvis en stigning, som ikke svarer til den indkomststigning, man regner med; den svarer til det, skatteskalaen udviser for en sådan indkomststigning, men den svarer ikke til de udgiftsstigninger, som arbejderne

havde, og det er dog et spørgsmål, man må tage hensyn til.

Jeg har kigget efter både det ene og det andet sted, om der dog ikke i regeringen, i regeringspartierne eller andetsteds skulle være nogen, der var opmærksomme på, at skatteskalaen trænger til ændringer, således at de små og mellemste indkomster får en følelig skattelettelse. Det eneste, jeg har set, er, at finansministeren i sin fremsættelsestale har givet tilsagn om, at staten ikke ønsker at indkassere det merprovenu, som ændringerne i ligningsloven medfører, og i den anledning ville der komme forslag om en revideret skatteskala, når vi til næste år skal behandle udskrivningsloven — det er naturligvis altid et løfte. Hvor meget det vil betyde for almindelige indkomster kan man jo ikke se, men da der er en hel del, der efter dette lovforslag kommer til at betale mere, tror jeg ikke, at der bliver særlig megen lettelse at hente dér, og derfor bør man sætte ind med en almindelig sænkning af skatteskalaens satser. Jeg ved ikke, om ministeren har syslet med sådanne tanker over for de partier, der står bag regeringen, men jeg ved, at ude i landet, ude i befolkningen, bliver ønsket, jeg kan også godt sige kravet, om skatteletterer stærkere og stærkere, og det pålægger os her en vis forpligtelse til at søge at nå frem til en løsning af dette spørgsmål. Vi har den opfattelse, at man må frem til om ikke en varig, så en midlertidig løsning.

I fjor foreslog vi, at alle skattepligtige indkomster under 15 000 kr. skulle have et nedslag på 1 000 kr. i indtægten, forinden man beregnede skatten. Det var et rimeligt forslag, det ville have givet en følelig skattelettelse, men det blev afvist. Vi mener, at der er endnu mere, der taler for en sådan ordning i år, idet der ikke alene er sket en almindelig indkomststigning, men også ved forslaget her sker en forrykkelse af forsørgerbegrebet. Derfor mener vi, at der er motivering for at gennemføre en sådan ordning med en nedsættelse på 1 000 kr. for de laveste indkomster.

Vi har ikke ved denne anden behandling stillet ændringsforslag. Vi har ikke gjort det, fordi det har været vanskeligt for os med den tid, der stod til vor rådighed, at gå alle de problemer igennem, der forelå i forbindelse med betænkningen og ændrings-